

сыгъ-тъ, рекохъ помежду си: <sup>40</sup>Тойзи е  
наслѣдникъ-тъ; <sup>39</sup>елате да го убиемъ и да  
усовимъ наслѣдіе-то му. <sup>41</sup>И като го уло-  
вихъ изведохъ го внѣ отъ лозіе-то и  
убихъ го. И тѣй кога дойде стопанинъ-тъ  
на лозіе-то, що ще стори на тѣзи зе-  
мледѣлцы? <sup>42</sup>Казуватъ му: <sup>43</sup>Злы-тъ злы  
ще погуби, <sup>44</sup>и лозіе-то ще даде подъ на-  
емъ на други земледѣлцы, които ще му  
въздадѣтъ плодове-тъ на врѣме-то имъ.  
И като чухъ първосвященници-тъ и Фа-  
рисеи-тъ притчи-тъ му, познахъ че за-  
тѣхъ казува; И искахъ да го уловятъ,  
но убояхъ ся отъ народа, понеже <sup>45</sup>като  
пророкъ го имахъ.

## ГЛАВА 22.

И отвѣща Іисусъ и <sup>1</sup>говорѣше имъ пакъ  
съ притчи, и казуваше: <sup>2</sup>Уподоби ся цар-  
ство небсно на человекъ царъ, който на-  
стави свадбѣ на сына си; И распроеди  
слуги-тъ си да призовѣтъ званни-тъ на  
свадбѣ-тъ; и не рачахъ да дойдѣтъ.  
Пакъ проведи други слуги, и казуваше:  
Рече на званни-тъ: Ето обѣдъ-тъ си  
приготовихъ; <sup>4</sup>юнци-тъ ми и огоеи-тъ сѣхъ  
заклани, и всичко е готово; Дойдѣте на  
свадбѣ. Но тѣ не радихъ, и разоидохъ  
ся, единъ на пивъ-тъ си, а другъ на тър-  
говѣ-тъ си. А други-тъ уловихъ слу-  
ги-тъ му та ги обещастихъ и убихъ ги.  
Като чу <sup>6</sup>това царъ-тъ разгнѣва ся, и  
проеди войски-тъ си, та погуби онѣзи  
убійцы, и градъ-тъ имъ изгори. Тогази  
казува на слуги-тъ си: Свадба-та вече е  
готова, а призвани-тъ <sup>8</sup>не быхъ достойни.  
И тѣй идѣте на крестоупица-та и кол-  
кото намирите, призовѣте ги на свад-  
бу. И излѣзохъ онѣзи слуги по пѣти-  
ца-та, <sup>10</sup>а събрахъ всички колкото на-  
мирихъ злы и добры; и напѣлни ся свад-  
ба-та съ гостіе. И като влѣзе царъ-тъ да  
прѣгледа гостіе-тъ, видѣ тамъ <sup>11</sup>человекъ

не облѣченъ съ свадбарекъ дрехъ: И  
казува му: <sup>12</sup>Пріятелю, <sup>13</sup>ты какъ си влѣзълъ  
тука като нѣмашъ свадбарекъ дрехъ?  
А той замълча. Тогази рече царъ-тъ на  
слуги-тъ: <sup>14</sup>Врѣжѣте му нозѣ-тъ и рѣ-  
цѣ-тъ, дигнѣте го, и хвърлѣте го <sup>15</sup>въ вѣн-  
шнѣ-тъ тѣмнишъ; тамъ ще бѣде плачъ  
и скръпаніе съ зѣбы; <sup>16</sup>Защото мнози-  
на сѣхъ званни, а малцина избрани.  
Тогази отидохъ Фарисеи-тъ и свѣту-  
вахъ ся какъ да го врѣмчатъ въ думѣхъ.  
И проваждатъ до него ученицы-тъ си на-  
едно съ Іродіаны-тъ, и казувахъ: Учи-  
телю, знаемъ че ты си правъ и Божій-тъ  
пѣтъ въ истинѣхъ поучавашъ, и отъ никого  
не тя е грѣха; <sup>18</sup>защото не гледашъ на  
лице на человекъ-тъ. Кажѣ ли прочее,  
ты какъ мнишь? <sup>19</sup>право ли е да даваме  
данъ на Кесаря, или не? <sup>20</sup>А Іисусъ позна  
лукавство-то имъ, и рече: <sup>21</sup>Защо мя иску-  
шавате, лицемѣри? <sup>22</sup>Покажѣте ми моне-  
тѣ-тъ на данъ-тъ. И тѣ му донесохъ е-  
динъ пѣнязъ. И казува имъ: <sup>23</sup>Чій е тойзи  
образъ и надписъ-тъ? <sup>24</sup>Казуватъ му: Ке-  
саревъ. Тогази имъ казува: <sup>25</sup>Като е тѣй,  
отдавайте Кесаревы-тъ Кесарю, а Божи-  
тъ Богу. И като чухъ зачудихъ ся, и  
оставихъ го и отидохъ си.  
Въ сѣщій-тъ день дойдохъ при него  
Саддукеи, <sup>27</sup>които казуватъ че нѣма въс-  
кресеніе; и попытахъ го, И казувахъ:  
Учителю, <sup>28</sup>Моисей рече: Ако умре нѣкой  
безъ чада, да ся ожени братъ му за же-  
ну му, и ще възстави сѣме на брата си;  
А между насъ имаше седмина братія; и  
първый-тъ ся ожени и умрѣ; и като нѣ-  
маше сѣме остави женѣ си на брата си;  
Подобно и второй-тъ, и третій-тъ, до  
седмый-тъ. А подиръ всички-тъ умрѣ и  
жена-та. И тѣй въ възкресеніе-то на ко-  
го отъ седмъ-тъ ще бѣде жена? <sup>29</sup>защото  
всички-тъ ѣхъ имахъ. Отговори Іисусъ и  
рече имъ: <sup>30</sup>Заблуждавате, <sup>31</sup>понеже не зна-  
ете писанія-та, нито силѣ-тъ Божіи; <sup>32</sup>За-  
щото въ възкресеніе-то нито ся женятъ,  
нито за мѣжъ отиватъ, но <sup>33</sup>като ангели  
Божии сѣхъ на небе-то. А за възкресеніе-  
то на мъртвы-тъ, не ете ли чели речено-  
то вамъ отъ Бога, който казува: <sup>34</sup>Азъ  
сѣмъ Богъ Авраимовъ, и Богъ Исааковъ,  
и Богъ Іакововъ? <sup>35</sup>Богъ не е Богъ на  
мъртвы-тъ, но на живы-тъ. И като чухъ  
народъ-тъ <sup>36</sup>удивявахъ ся на поученіе-  
то му.

ѣхъ Псах. 2; 8. Евр. 1; 2.

а Псах. 2; 2. Гл. 26; 3. 27;

1. Іоан. 11; 53. Дѣян. 4; 27.

б Гл. 26; 30 и др. Мар. 14;

46 и др. Лук. 22; 54 и

др. Іоан. 18; 12 и др.

Дѣян. 2, 23.

в Лук. 20; 16.

г Лук. 21; 24. Евр. 2; 3.

д Дѣян. 13; 46. 15; 7. 18; 6.

28; 28. Рим. 9; 10; 11;

е Псах. 118; 22. Ис. 28; 16.

Мар. 12; 10. Лук. 20; 17.

Дѣян. 4; 11. Евес. 2; 20.

1 Пет. 2; 6, 7.

ж Гл. 8; 12.

з Ис. 8; 14, 15. Зах. 12; 8.

Лук. 20; 18. Рим. 9; 33. 1

Пет. 2; 8.

и Ис. 60; 12. Дан. 2; 44.

і Ст. 11. Лук. 7; 16. Іоан.

7; 40.

а Лук. 14; 16. Отк. 19; 7, 9.

б Прит. 9; 2.

в Дан. 9; 26. Лук. 19; 27.

г Гл. 10; 11, 13. Дѣян. 13; 46.

д Гл. 13; 38, 47.

е 2 Кор. 5; 3. Евес. 4; 24.

ж Кол. 3; 10, 12. Отк. 3; 4.

з 16; 15; 19; 9.

и Гл. 8; 12.

ж Гл. 20; 16.

и Мар. 12; 13. Лук. 20; 20.

і Гл. 17; 25. Рим. 13; 7.

к Мар. 12; 18. Лук. 20; 27.

л Дѣян. 23; 8.

м Втор. 25; 5.

н Іоан. 20; 9.

о 1 Іоан. 3; 2.

п Ис. 3; 6, 16. Мар. 12; 26.

Лук. 20; 37. Дѣян. 7; 32.

Евр. 11; 16.

р Гл. 7; 28.